

Toespraak door de voorzitter van de KNBV, prof. ir. M. M. G. R. Bol

Groeneveld, 27 september 1985

Onze vereniging heeft, naast leden en donateurs, immer de hoge eer genoten een Beschermheer of -Vrouwe te hebben. Ik noem ZKH Prins Hendrik, Koningin Wilhelmina, Koningin en Prinses Juliana.

Daarnaast bestaat volgens de statuten het ere-lidmaatschap. In het verleden waren ere-lid ZKH Prins Hendrik, HKH Prinses Wilhelmina; en uit de gewone leden: E. D. van Dissel, prof. A. te Wechel en dr. Th. A. Oudemans. Vandaag zijn het: ZKH Prins Bernhard en, in ons midden, ir. F. W. Burger. De vroegere gewone leden, die werden onderscheiden, werden "lid van verdienste". De latere verenigingsstatuten kennen nog uitsluitend het instituut "erelidmaatschap".

Dames en heren,

U kent het voorstel van het bestuur aan u, vandaag in 1985, bij de 75-jarige jubileumviering, een nieuw erelid te benoemen. Aan de statutaire verplichtingen is voldaan. Uw reactie was overweldigend-instemmend, een besluit kan daarmee worden genomen. Ik ga over tot de plichtigheid zelf en richt mij tot

ir. Willem E. Meyerink

Meneer Meyerink, het voorstel een nieuw erelid te benoemen, heeft een voorgeschiedenis. Allereerst heeft het bestuur overwogen of het instituut als zodanig, nieuwe impulsen zou dienen te krijgen. Die vraag werd positief beantwoord, onder de voorwaarde dat er een duidelijke, uitgesproken kandidaat zou zijn. Bij navorsing kwam toen direct en nadrukkelijk de naam Meyerink naar voren. Dat gebeurde op de volgende gronden:

– Onze vereniging voert beroepskennis en deskundigheid hoog in het vaandel. In feite is dat, in het verleden en nu, immer de drijfveer van de vereniging geweest. Bosbouwkundige kennis en deskundigheid zijn naar ons oordeel in u samengebond, ontstaan gedurende een lange loopbaan in de praktijk, bij de Nederlandse Heidemaatschappij, vanaf uw tijd in Zeeland: u maakte Walcheren weer groen, na de inundatie, tot uw beheerswerk in Gelderland/Overijssel. Uw uitgangspunten waren breed, aansluitend bij bodemkundige en

klimatologische factoren – de levensgemeenschap bos – en met zin voor een goede technische en financiële basis. Duidelijk en waardevol waren uw inzichten voor het bosbeheer. Sterk geëngageerd en ontwikkeld was u bij de bosverjongingsproblematiek, bijvoorbeeld van groveden naar douglas. Een van uw beheerslandgoederen op de Veluwe "de Grote Woeste Hoeve" is nu een gezocht excursie-object, uitmuntend in veelzijdigheid, schoonheid en produktievermogen.

– Uw beroepskennis en deskundigheid bleef niet opgesloten binnen één bedrijf – en dat is wezenlijk voor het verenigingsbesluit – maar straalde uit naar de brede beroepspraktijk en ook naar de Nederlandse Bosbouw Vereniging. U was lid van verschillende commissies en had daar een stuwende rol, bestuurlijk en inhoudelijk. U was lid van de Redactiecommissie voor publikaties en mede-auteur van het boek Bosbescherming, een uitgave van onze vereniging. Vermeldenswaard is voorts de inbreng in de laatste, 21ste Wetenschappelijke Cursus, een soort post-academisch onderwijs, of voorloper van de Studiekring. Van die Studiekring was u niet alleen bestuurslid, maar ook auteur van preadviezen.

Een culminatie van activiteiten vond plaats in de periode 1956-1961, als secretaris van het bestuur, tevens als spil in de jubileumcommissie van 1960, toen onze vereniging 50 jaar bestond. Bij het aftreden in 1961 werd benadrukt, en ik citeer, dat u "op zeer lofwaaardige en enthousiaste wijze de functie van secretaris heeft vervuld".

– In het latere deel van uw loopbaan – als leraar van de HBCS in Velp – maar ook al daarvóór, benutte u de gelegenheid, gebruikmakend van uw grote, praktische vakkennis, die kennis over te dragen op vele generaties van studenten. En u deed dat zodanig, dat inderdaad gesproken kan worden van het vormen van een "school", een "school-Meyerink".

– Ik wil nog een facet noemen, dat bij het verenigingsbesluit een rol heeft gespeeld. En dat is de geestdrift en betrokkenheid – niet altijd zonder emotie – die u bij uw werk heeft ingebracht.

Daardoor ook kon de kennisoverdracht bij uw optreden in de bosbouwwereld zo'n sterk uitstralend effect hebben. Die geestdrift en betrokkenheid zijn gebleven, ook na pensionering, o.a. tot uitdrukking komend in de blijvende verbondenheid met onze vereniging.

Zo bent u, naar onze maatstaven in 1985, een belangrijke en kleurrijke figuur in de Nederlandse bosbouw.

In 1960, bij ons 50-jarig jubileum was u, als secretaris van het bestuur, betrokken bij het besluit het erelidmaatschap uit te reiken aan Frits Burger. Het is voor mij een eer en een groot genoegen de hoogste onderscheiding der vereniging, als blijk van waardering voor uw bosbouwkundig werk en persoon, thans aan u te verlenen.

De Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging besluit op 27 september 1985 het erelidmaatschap der vereniging toe te kennen aan:

ir. Willem Evert Meyerink

Ik mag hierbij de oorkonde, ter bevestiging van dit verenigingsbesluit, met mijn gelukwensen, overhandigen.

